

Забрана за физичко казнување во училиштата

**Одговори на често поставувани
прашања**

Останати изданија во оваа серија:

Забрана за сите форми на физичко казнување на децата:

Одговори на често поставувани прашања

Забрана за сите форми на физичко казнување на децата:

Прашања и одговори за децата и младите

ОБЈАВЕНО ВО 2017 ОД:

Глобална иницијатива за укинување на сите форми на физичко казнување на децата

www.endcorporalpunishment.org

Глобалната иницијатива за укинување на сите форми на физичко казнување на децата е регистрирана во Англија и Велс, како друштво со ограничена одговорност под број 2354395 и како добротворна организација под број 328132. Регистрирана канцеларија: The Foundry, 17 Oval Way, London SE11 5RR, UK.

Save the Children Шведска

www.raddabarnen.se; resourcecentre.savethechildren.net

Save the Children Шведска е дел од асоцијацијата Save the Children, фондација која се состои од 29 различни Save the Children организации, регистрирани во Швајцарија и една од најголемите светски организации за заштита на правата на детето. Асоцијацијата Save the Children е исто така сопственик на Save the Children International, организација што спроведува меѓународни програми.

Канцеларијата Save the Children Шведска е регистрирана со седиште на: Rädde Barnen, SE-107 88 Stockholm, Landsvägen 39, Sundbyberg, Sweden.

Кога се преземаат чекори да се забрани физичкото казнување во училиштата, често се покренуваат одредени прашања. Во оваа брошура се даваат одговори на некои од нив и се дава појаснување на клучните поими во оваа област. Целта на брошурата е да им даде поддршка на владините претставници, вработените во образованието и сите оние кои работат на укинување на физичкото казнување да продолжат со законските реформи и да овозможат остварување на правото на децата за заштита од сите форми на насилство во сите средини.

Содржина

Прв дел: Основни принципи

- 8 Децата имаат право на законска заштита од физичко казнување
- 11 Децата имаат право на заштита од насилство во сите средини
- 12 Проблемите со дисциплината не треба да се мешаат со дисциплински решенија

Втор дел: Забрана на физичко казнување на децата во училиштата: Одговори на често поставувани прашања

- 16 Многу наставници се противат на забраната за физичко казнување. Треба ли да ги слушаме, бидејќи тие секојдневно се справуваат со дисциплината во училиште?
- 18 Зошто наставниците се противат на забраната за физичко казнување?
- 22 Ако сакате децата да ги научите на почит и дисциплина, тогаш сигурно треба да користите физичко казнување?
- 26 Се разбира дека нанесувањето повреди или смрт е неприфатливо, но кога е регулирано и правилно спроведено зарем не е физичкото казнување ефективен елемент на политиката за дисциплина во училиштето?

- 30** Некои верски училишта велат дека нивната вера бара од нив да користат физичко казнување. Дали доколку ги спречиме да го користат, тоа ќе претставува дискриминација?
- 32** Многу наставници и вработени во училиштата се под стрес заради големиот број ученици во одделенијата и недоволно ресурси за работа. Зарем забраната за физичко казнување нема да придонесе за зголемување на нивниот стрес?
- 34** Веќе имаме политика против физичко казнување на ниво на училиште/ држава. Зошто е потребно да го смениме и законот?
- 36 Трет дел: Корисни интернет страници и ресурси**

Прв дел: Основни принципи

Децата имаат право до правна заштита од телесна казна

Речиси секоја држава во светот ја има ратификувано Конвенцијата на ООН за правата на детето и затоа има должност да ги остварува правата содржани во неа. Во членот 28 (2) од Конвенцијата се вели дека методите за спроведување дисциплина во училиштата треба да бидат „во согласност со човековото достоинство на детето и оваа Конвенција“. Комитетот за правата на детето, кој го следи спроведувањето на Конвенцијата, постојано го толкува овој член како забрана за физичко казнување во училиштата. Телата за набљудување на другите спогодби, исто така, потенцираат дека меѓународните и регионалните закони за заштита на човековите права бараат забрана за физичко казнување во училиштата.

Затоа, забраната за физичко казнување во училиштата треба да се сфати како обврска за почитување на човековите права. Истражувањата имаат значајна улога за утврдување колку е распространето физичкото казнување, следење на тоа како се спроведува забраната и развивање на ефективни позитивни, ненасилни, партиципативни пристапи за спроведување на дисциплината на училиште. Но, не се потребни истражувања за да се „докаже“ дека физичкото казнување треба да биде забрането во училиштата: ова прашање е едно од човековите права. Децата имаат право на законска заштита од физичко казнување.

Сепак, постојат голем број докази од истражувањата дека физичкото казнување има штетно влијание врз учењето. Според една неодамнешна студија, искуството на физичко казнување во училиштето било поврзано со послаби резултати на тестовите и негативни ефекти врз психосоцијалната благосостојба на децата.¹ Насилството во училиште, вклучувајќи го и физичкото казнување, е исто така од клучно значење зошто децата не сакаат да одат на училиште и придонесува за напуштање на училиштето.²

Според Агендата за одржлив развој до 2030 година, усвоена од светските лидери во септември 2015 година, државите се обврзани да ги мобилизираат напорите за создавање „безбедни, ненасилни, инклузивни и стимулативни средини за учење за сите“ (цел 4а) и да ги укинат сите форми на насилство против децата (цел 16.2). Ставањето крај на физичкото казнување на децата во училиштата, и сите други средини, е од суштинско значење за постигнување на овие и другите здравствени и образовни цели.

1. Канцеларија за истражување на УНИЦЕФ - Иноносен (2015), Казнено дело во училиштата: Надолжно докажување од Етиопија, Индија Перу и Виетнам, Фиренца [Казнено казнување во училиштата: Подолжни докази од Етиопија, Индија, Перу и Виетнам], Фиренца: УНИЦЕФ Канцеларија за истражување

2. Глобална иницијатива (2016), казнено казнување на децата: Преглед на истражувања за влијанието и здруженијата

**„Децата
имаат право
на почитување
на нивното
човечко
достойнство
и физички
интегритет“.**

Децата имаат право на заштита од насилство во сите средини

Обврската на државите за забрана на физичкото казнување на децата се заснова на правото на децата за почитување на нивното човечко достоинство и физички интегритет, како човечки суштества. Иако оваа брошура се осврнува на многу важната тема за забрана на физичкото казнување во училиштата и специфичните прашања што се наметнуваат со тоа, владите и стручните лица во образованието, исто така, треба да бидат свесни дека децата имаат право на почитување на човечкото достоинство и физичкиот интегритет во сите средини во кои живеат, вклучувајќи ги домот, установите за згрижување на децата, алтернативното згрижување, поправно-казнените институции и војската.

Проблемите со дисциплината не треба да се мешаат со дисциплински решенија

Важно е да се направи разлика помеѓу проблемите со дисциплината во училиштата и начините на кои училиштата реагираат на нив. Постои тенденција кај оние кои се против забраната да предупредуваат на однесувањето на децата како доказ за потреба од физичко казнување. Но, насилството не треба да е одговор за однесувањето на децата.

Дисциплинските проблеми во училиштето се резултат на комбинација од многу фактори, вклучувајќи ги и оние кои се однесуваат на средината во која живее детето, училишната средина, професионалниот развој и поддршката за наставниците во дадена држава, соодветноста на наставните планови и програми и сл. Лошата дисциплина во училиштето е резултат на неможноста да се идентификуваат и соодветно да се решат причините за воочениот проблем; таа не е резултат заради тоа што не се применува физичко казнување на децата.

Решавањето на проблемот со дисциплината не подразбира тепање и понижување на учениците, туку бара примена на креативни, емпатични и професионални интервенции, со кои ќе им се даде поддршка и почит. Постојат многу лесно достапни ресурси за воспоставување и одржување на дисциплина во училницата, со почитување на човековите права на децата (видете го Третиот дел каде се дадени избрани примери).

**Втор дел:
Забрана на
физичко
казнување
на децата во
училиштата:
Одговори
на често
поставувани
прашања**

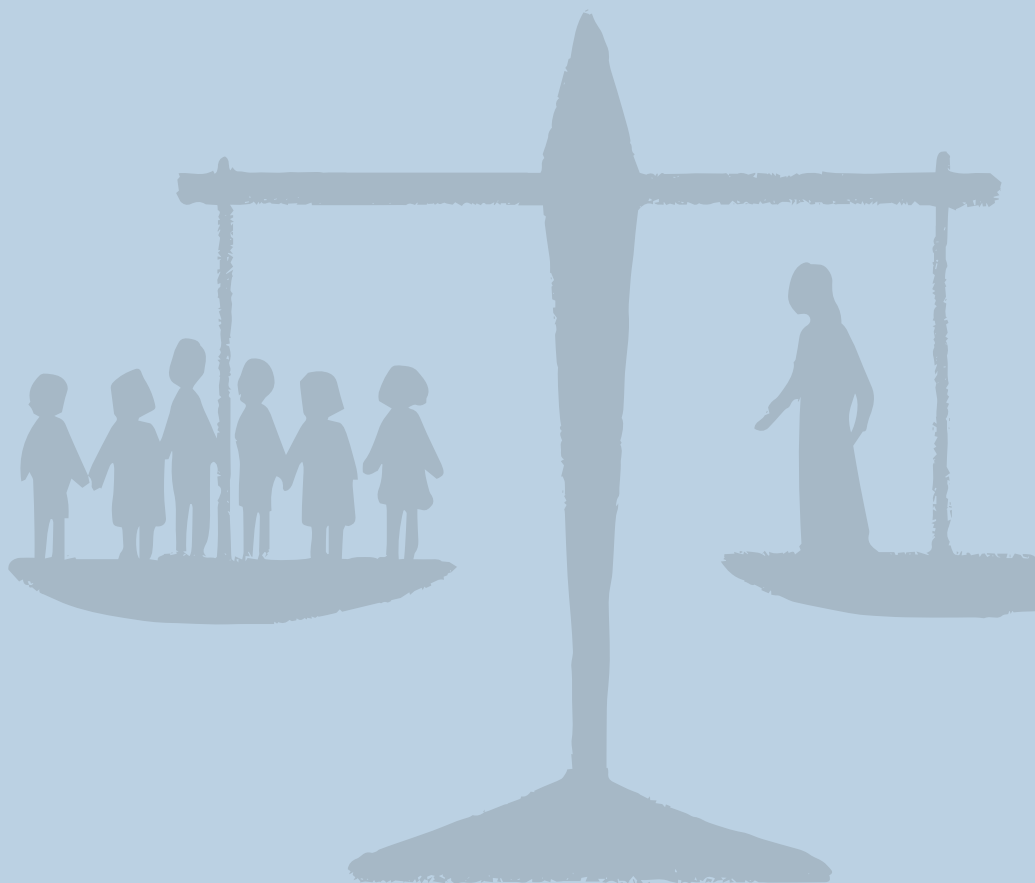
Многу наставници се противат на забраната за физичко казнување. Треба ли да ги слушаме, бидејќи тие секојдневно се справуваат со дисциплината во училиште?

Владите треба да се вклучат во разговорот со наставниците во врска со предизвиците со кои се соочуваат. Меѓутоа, во однос на ова прашање, слично како и кај другите прашања како што се насилство врз жените, расна дискриминација и јавното здравје, владите имаат одговорност да го предводат, а не да го следат јавното мислење. Акцентот мора да биде ставен на обврската на владата да ги почитува човековите права и да осигури дека законот обезбедува целосна заштита на човечкото достоинство на децата, исто како на возрасните, а потоа да работи заедно со и да ги поддржува наставниците за да осигура дека законот се применува.

Доказите од истражувањата, исто така, јасно покажуваат дека ненасилната, позитивна дисциплина дава подобри резултати во училницата, додека физичкото казнување е поврзано со многу негативни исходи, како понизок коефициент на интелигенција, посиромашен речник, послаби когнитивни способности, побавен когнитивен развој и пониски оцени на училиште.³

3. Ogando Portela, MJ & Pells, K. (2015), казнено казнување во училиштата: Надолжни докази од Етиопија, Индија Перу и Виетнам, Фиренца [Казнено казнување во училиштата: Надолжни докази од Етиопија, Индија, Перу и Виетнам]. - Невин документ за дискусија 2015-02, Фиренца: Канцеларија за истражување на УНИЦЕФ

Физичкото казнување, исто така, честопати се наведува како причина за детето да не посетува редовно или сосема да го напушти училиштето.⁴ Повторно, владата е одговорна да го предводи надгледувањето на усвојувањето на најефективните пристапи на настава во образовниот систем, преку поддршка на наставниците да развиваат ненасилни, позитивни дисциплински стратегии преку обука, поддршка, доволни ресурси и добро управување со училиштата, како и со испраќање јасна порака преку забрана дека физичкото казнување во училиштата повеќе не е законско.

4. Pinheiro, P. S. (2006), Светски извештај за насилство врз деца, [Геневски извештај за насилство врз деца] евагена: Обединетите нации

Зошто наставниците се противат на забраната за физичко казнување?

Освен претходно наведените причини, постојат и други причини зошто наставниците се противат на забраната:

Навика, традиција, неупатеност

Во минатото, физичкото казнување често се користело во училиштата, а во некои земји и денес е широко прифатено во образовната професија, а родителите го поддржуваат, па понекогаш дури и охрабруваат. Веројатно е дека и наставниците го имаат искусено за време на нивните училишни денови. Многу наставници се исто така и родители, кои можеби користеле физичко казнување при воспитување на своите деца.

Но, времињата и општествата се менуваат. Признавањето дека и децата имаат свои права бара преземање акција за да се стави крај на законитоста и социјалното прифаќање на насилството врз децата, исто како што општествата одлучиле да го прекинат прифаќањето на насилството врз жените. Ова не е прашање на вина, во минатото наставниците дејствувале во согласност со социјалните очекувања, но дојде време да преминеме кон позитивни, ненасилни односи со децата.

Законитост

Се додека законот дозволува, физичкото казнување во училиштата ќе се смета за легитимен начин за справување со дисциплината во училиште. Политиката, советите и насоките кои промовираат позитивни дисциплински техники ќе имаат ограничено влијание доколку се поткопани со закони кои овозможуваат физичко казнување. Дури и кога законот за образование се чини дека го премолчува ова прашање, речиси универзалното прифаќање на одреден степен на физичко казнување во детското воспитување и образование може да значи дека наставниците чувствуваат оти е оправдана

употребата на сила и нанесувањето болка и/или понижувањето на ученикот под изговор дека го дисциплинираат.

Експлицитната законска забрана за физичко казнување испраќа јасна порака дека насилството кон децата во училиштата повеќе не е прифатливо и го отвора патот кон усвојување на позитивни и ефективни техники, кои се засноваат на почитување.

Вера

Во верските училишта, употребата на физичко казнување може да биде поддржана и охрабрена со посебни толкувања на верските текстови. Можеби има недостиг на свест за алтернативните толкувања што би промовирале ненасилни дисциплински мерки и зголемената поддршка за прекинување на употребата на физичко казнување. Погледнете го одговорот и на прашањето „Некои верски училишта велат дека нивната вера бара од нив да користат физичко казнување. Дали доколку ги спречиме да го користат, тоа ќе претставува дискриминација?“ на страница 30 за повеќе детали.

Недоволно знаење

Верувањето дека физичкото казнување е неопходно и ефикасно за воспоставување дисциплина во училиштата може да е резултат од непознавањето на позитивните дисциплински методи, на правата на децата, на здравиот развој на децата и на тоа како децата учат, неефикасноста на физичкото казнување како дисциплинска мерка и неговите негативни ефекти врз децата и нивната способност за учење, како и разликите помеѓу казнувањето и дисциплината. Наставниците исто така може да не се свесни за многуте притисоци со кои се соочуваат децата, што може да влијаат врз нивната способност да учат и

на нивното однесување. Сите овие теми треба да бидат опфатени за време на студиите и континуираниот професионален развој на наставниците.

Стресот на наставниците

Наставниците може да бидат недоволно обучени, слабо платени и потценети, одделенијата може да бидат големи, а училиштата да немаат доволно ресурси. Сето ова може да ја намали трпеливоста на наставниците и да доведе до лутина и несоодветни реакции на однесувањето на децата, „напади на бес“ и тешкотии во воспоставувањето на добра дисциплина во училницата. Сепак, ова не може да биде оправдување за наставниците кои го празнат својот стрес врз учениците. Погледнете го одговорот на прашањето „Многу наставници и вработени во училиштата се под стрес заради големиот број ученици во одделенијата и недоволно ресурси за работа. Зарем забраната за физичко казнување нема да придонесе за зголемување на нивниот стрес?“ на страница 32 за подетална дискусија во врска со стресот на наставниците.

.....

Разбирањето на овие причини може да помогне во комуникацијата со наставниците за потребата од забрана и воведување соодветни мерки за да се обезбеди нејзино спроведување. Сепак, ниту една од овие причини не треба да се користи како изговор за применување на физичкото казнување, дури ниту како „последен избор“, и ниту една од нив не ја менува непосредната обврска за почитување на човековите права и забрана за сите форми на физичко казнување.

Исто така е важно да се напомене дека скоро сите земји што забраниле физичко казнување во домот тоа го сториле пред да добијат поддршка од јавното мислење, а потоа јавноста се прилагодила и дала поддршка за промената. Истото ќе важи и за забраната во училиштата. Иако може да има малцинство кое ќе продолжи да ја обвинува забраната за физичко казнување во училиштата за сите дисциплински проблеми, аргумент што скоро секогаш е заснован на дезинформации и искривување на фактите, за мнозинството, откако физичкото казнување повеќе нема да биде опција и кога наставниците ќе бидат квалификувани за примена на низа позитивни пристапи за дисциплинирање во училницата, деновите кога децата ги тепале зошто не пишувале домашни задачи ќе изгледаат лошо и варварски.

Ако сакате децата да ги научите на почит и дисциплина, тогаш сигурно мора да користите физичко казнување?

Ако сакате децата да ги научите на почит и дисциплина, тогаш сигурно мора да користите физичко казнување?

Овој аргумент произлегува од идејата дека удирањето на децата е во нивен „најдобар интерес“. Исто така, дисциплината се меша со казната и почитувањето заради страв.

(i) „Најдобриот интерес“ на детето. Комитетот за правата на детето концизно се осврнува на ова прашање во Општиот коментар бр. 8 за „Правото на детето за заштита од физичко казнување и други сурови или понижувачки форми на казнување (членови 19, 28(2) и 37, меѓу другите)“ (став 26):⁵

„... толкувањето на поимот во најдобар интерес на детето мора да биде во целосна согласност со Конвенцијата, вклучувајќи ја и обврската да се заштитат децата од сите форми на насилство и барањето да се даде соодветна тежина на ставовите на детето; не може да се искористи за да се оправдаат практиките, вклучително и физичкото казнување и други форми на сурово или понижувачко казнување, кои се во спротивност со човековото достоинство и правото на физички интегритет на детето“.

(ii) Дисциплина наспроти казна. Доброто дисциплинирање во училишната не е исто што и казната. Таа не се заснова на сила, туку произлегува од разбирање, меѓусебно почитување и ефективна комуникација. Физичкото казнување е нешто малку повеќе од лекција за лошо однесување, за учење на децата дека возрасните сметаат оти е прифатливо да се користи насилство

5. Достапно на англиски, француски, шпански, арапски, руски и кинески на http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fGC%2f8&Lang=en

за да се решат проблемите или конфликтите. Во својот општ коментар бр. 8, Комитетот за правата на детето објаснува дека иако физичкото казнување е отфрлено, за дисциплината се смета дека е од суштинско значење за здраво детство (став 13):

„Отфрлајќи било какво оправдување за насилството и понижувањето како форми за казнување на децата, Комитетот во никој случај не го отфрла позитивниот концепт за дисциплината. Здравиот развој на децата зависи од родителите и другите возрасни лица кои треба да му ги дадат неопходните совети и да го насочат, во согласност со развојните капацитети на децата, како и да помогнат за неговиот развој во насока на одговорен живот во општеството.“

Се разбира, може да има моменти кога наставниците треба да користат физичка сила, на пример при справување со опасни ситуации. Во овие случаи, одговорот треба да биде сразмерен, заснован на принципот за минимална употреба на сила што е потребна и тоа со цел да се заштити, а не да се казни. Како што објаснува Комитетот (став 15):

„Комитетот признава дека постојат исклучителни околности во кои наставниците и другите, на пример оние кои работат со деца во институции и со деца кои се во конфликт со законот, можат да се соочат со опасно однесување што ја оправдува употребата на разумна строгост со цел да се воспостави контрола. И овде, постои јасна разлика помеѓу употребата на сила мотивирана од потребата да се заштити детето или другите и употребата на сила за казнување. Принципот на минимално неопходна

употреба на сила во најкраток временски период мора секогаш да се применува. Исто така, потребни се детални насоки и обука, за да се минимизира потребата од физичко казнување и да се осигура дека користените методи се безбедни и сразмерни на ситуацијата и не вклучуваат намерно нанесување болка како форма на контрола“.

(iii) Почит наспроти страв. Почитувањето не треба да се меша со стравот. „Доброто“ однесување поради страв од казнување значи дека детето избегнува казна, а не дека покажува почит. Физичкото казнување може да изгледа дека е ефикасно кога доведува до моментална послушност, но нејзините краткорочни и долгорочни негативни ефекти, вклучувајќи го и послабиот когнитивен развој и образовни постигања, како и напуштање на училиштето⁶, всушност го отежнуваат учењето и го поткопуваат процесот на поучување и учење.

Децата учат вистински да ги почитуваат луѓето и нештата кога ја ценат нивната внатрешна вредност. Кога наставниците покажуваат почит кон човечкото достоинство и интегритет на децата, тие учат да се почитуваат себеси и другите. Кога наставниците ги дисциплинираат децата на позитивен, ненасилен начин, тие учат дека конфликтот може да се реши без да се поткопа почитта. Позитивните форми на дисциплина се осмислени така за децата да научат да размислуваат за другите и за последиците од нивните постапки. Постојат многу материјали кои го поддржуваат ненасилното дисциплинирање во училницата, кои може да се прилагодат и да се преведат за употреба во секоја земја⁷.

6. Глобална иницијатива (2016), казнено казнување на децата: Преглед на истражувања за влијанието и здруженијата

7. Многу од овие се наведени на веб-страницата за глобална иницијатива на www.endcorporalpunishment.org; неколку примери се дадени во Трет дел: Корисни веб-страници и ресурси

Се разбира дека нанесувањето повреди или смрт е неприфатливо, но кога е регулирано и правилно спроведено зарем не е физичкото казнување ефективен елемент на политиката за дисциплина во училиштето?

Тепањето дете може да го повреди повеќе од удирањето на една шлаканица, но и двете постапки се наоѓаат на континуумот на насилство и го повредуваат правото на детето за почитување на човечкото достоинство и физичкиот интегритет. Општествата не се обидуваат да дефинираат неприфатливото ниво на сила кога се противат на насилството врз старите лица, на пример, кога нултата толеранцијата јасно ја пренесува пораката дека секоја форма на насилство е неприфатлива. Па, зошто тогаш би требало да се дефинира неприфатливо ниво на насилство кога станува збор за деца?

Исто така, неточно е да се каже дека возрасните имаат прецизна контрола врз степенот на насилство што го користат. Возрасните често не ја земаат предвид разликата

во големината и силата меѓу нив и детето и влијанието што оваа разлика може да ја има врз планираната и вистинската физичка болка што ја чувствува детето. Едно големо истражување во кое родителите биле запрашани колку сила употребиле кога го „плеснале“ своето дете открило дека двајца од петмина употребиле сила поразлична од таа што ја планирале.⁸ И истражувањето на Институтот за психијатрија и Универзитетскиот колеџ во Лондон откриле дека промените во мозочната активност кога се употребува сила во ситуации кога некому му се „возвраќа“ за нешто што го сторил, природно доведуваат до зголемување на употребена сила и неточност во процената за тоа колку сила била користена.⁹

Законодавците и владите традиционално се обидуваале да ги раздвојат „злоупотребата на децата“ и „физичкото казнување“, но повеќето злоупотреби се физичко казнување односно возрасните физички ги напаѓаат децата за да ги казнат и

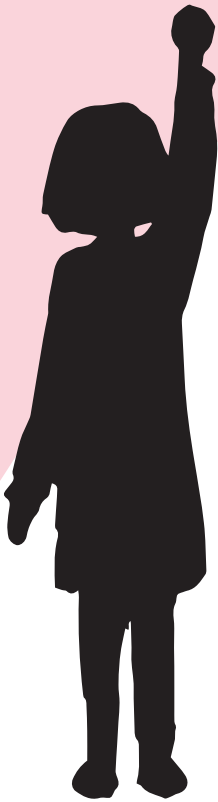
8. Kirwaun, S. & Bassett, C. (2008), Presentation to NSPCC: физичко казнување [Презентација за NSPCC: казнено работење], британска канцеларија за истражување на маркетинг / Национално друштво за спречување на суровоста на децата-NPSCC

9. Шергил, С.С. и др (2003), Две очи за око: Невронаучноста на ескалацијата на силата [Наука за нестабилна ескалација], Science, vol. 301, 11 јули 2003 година, стр. 187 година

да преземат контрола. Има бројни случаи кога физичкото казнување на училиште ескалирало и резултирало со смрт или сериозни и трајни повреди на детето.

Во врска со постигањата на децата на училиште, јасно се покажало дека физичкото казнување има штетни ефекти врз когнитивниот развој на децата и академските постигања и придонесува за напуштање на училиштето (види Прв дел: Основни принципи). Покрај тоа, нашето разбирање за процесот на учење е прилично променет. Наставниците сега знаат дека наместо да се пасивни приматели на знаење, под целосна контрола на наставникот, децата учат најдобро кога се активни учесници во сопственото учење, при што наставникот ги води и го олеснува учењето преку обезбедување на стимулативни и мотивирачки образовни можности. Добрата дисциплина во училишната не зависи само од ненасилните одговори на однесувањето на учениците што се смета за неприфатливо, туку од квалификувани и соодветно обучени наставници кои ги ангажираат учениците во соодветна и стимулативна наставна програма во средина во која се поддржува развојот и на возрасните и на децата.

Децата веќе не се сметаат за сопственост на нивните родители, туку за луѓе со сопствени права, и оваа промена во перспективата важи подеднакво за наставниците и останатите што работат „во својство на старатели“. Како човечки суштества, децата ги уживаат човековите права и тие права не престануваат пред училишните порти. Децата имаат исто право како и возрасните на заштита од тоа да бидат удрени и повредени. Без оглед дали изречената казна е во согласност со регулативите во училиштето, да се удри детето е повреда на правото да се почитува неговиот физички интегритет. Сите форми на физичко казнување што се законски, го повредуваат законското право на децата за еднаква заштита од физички напад.

Некои верски училишта велат дека нивната вера бара од нив да користат физичко казнување. Дали доколку ги спречиме да го користат, тоа ќе претставува дискриминација?

Некои верски училишта се повикуваат на нивните религиозни текстови и наведуваат дека во нив се бара употреба на физичко казнување. Меѓутоа, удирањето деца не е во согласност со идеалите, вредностите и верувањата на најголемите светски религии, кои проповедаат сочувство, еднаквост, правда и ненасилство. Следбениците на светските религии го обликуваат животот следејќи го примерот и учењето на нивните основачи. Научниците и теолозите потенцираат дека нема евидентирани докази дека било кој од основачите на најголемите религии удрил дете.

Верското гледиште што оправдува физичко казнување на децата, честопати произлегува од културата на авторитаризам, моќ и контролата врз децата. Според ова гледиште, послушноста се смета за доблест, а физичкото казнување е прифатлива реакција за децата за кои се смета дека се „непослушни“.

Верските водачи се дел од глобалното движење за укинување на физичкото казнување на децата. Повеќе од

800 верски водачи на Светското собрание на религии за мир во Кјото, Јапонија (2006) ја одобрија декларацијата - Мултирелигиска заложба за борба против насилството врз децата (Декларацијата од Кјото)¹⁰ - која ги повикува владите да донесат закони за забрана на секаква форма на насилство врз децата, вклучувајќи и физичко казнување.¹¹

Комитетот за правата на детето, во својот Општ коментар бр. 8, тврди дека верската слобода „може да биде легитимно ограничена за да ги заштити основните права и слободи на другите“.¹² Комитетот наведува:¹³

„Некои оправдувањата за физичко казнување ги засноваат на верата, сугерирајќи дека одредени толкувања на верските текстови не само што ја оправдуваат неговата употреба, туку и предвидуваат задолжителна примена на физичкото казнување. Меѓународниот пакт за граѓански и политички права (чл.18) ја поддржува слободата за верско уверување, но практикувањето на верата или уверувањето мора да биде во согласност со почитувањето на човековото достоинство и физичкиот интегритет на другите ... “.

10. Целосниот текст на декларацијата е достапен на <http://churchesfornon-violence.org/wp-content/uploads/2012/02/Violence-Against-Children-3.pdf>

11. За повеќе информации, посетете ја страницата www.churchesfornon-violence.org

12. Општ коментар, бр. 8, став 29

13. Општ коментар, бр. 8, став 29

Многу наставници и вработени во училиштата се под стрес заради големиот број ученици во одделенијата и недоволно ресурси за работа. Зарем забраната за физичко казнување нема да придонесе за зголемување на нивниот стрес?

Овој аргумент е премолчено признавање на очигледна вистина: физичкото казнување честопати претставува вентил за насобраните чувства на возрасните, а не обид за воспитување на децата. На многу училишта итно им се потребни повеќе ресурси и поддршка, но, сепак, без оглед какви се реалните проблеми на возрасните, нивното исфрлање бес врз децата не може да биде оправдано. Не треба да се чека да се подобри светот на возрасните за да се заштитат децата, исто како што не треба да се чека да се подобрат условите во кои живеат мажите за да се заштитат жените од насилство.

Во секој случај, удирањето деца е неефикасен начин за ослободување од стресот. Возрасните кои удираат кога се во афект, честопати се чувствуваат виновни; оние што смирено ги удираат велат дека имаат лути и огорчени деца со кои

треба да се справат. Животот во училиштата каде физичкото казнување е напуштено во корист на позитивната дисциплина е многу помалку стресен за сите.

Точно е дека многу наставници работат во многу тешки услови. Тие може да имаат недоволна обука, да се недоволно платени и потценети, нивните одделенија може да се големи, а училиштата да немаат доволно ресурси и да се лошо управувани. Разбирливо е што тие може да се противат на промени во наставната практика, доколку промените не се придружени со соодветни ресурси или поддршка. Со цел да се поддржат наставниците да се воздржат од физичко казнување, владите мора да инвестираат во соодветна обука и поддршка за наставниците, соодветни ресурси за училиштата и подобро управување во образованието, како и тоа забраната да биде усвоена со закон.

Кога е правилно воведена, на пример, заедно со обука на која ќе се претстават докази за штетните ефекти на физичкото казнување и позитивните ефекти на ненасилната дисциплина, кога наставниците ќе стекнат нови позитивни вештини за дисциплинирање и ќе се укине физичкото казнување, може да се трансформира наставната професија и училишната средина, што ќе биде од корист и на наставниците и на учениците.

Веќе имаме политика против физичко казнување на ниво на училиште/ министерство. Зошто е потребно да го смениме и законот?

Во некои држави, политиките, министерските дописи/ директиви и/или кодекси за дисциплинирање наведуваат дека не треба да се користи физичко казнување, но не постои законска забрана, бидејќи законодавството или молчи за ова прашање или ја поткопува политиката со отворено одобрување на физичкото казнување.¹⁴ Со усвојување политика против физичко казнување се признава дека тоа е погрешно и штетно за учењето, но доколку законодавството не ја поддржи таквата политика, наставниците се ставаат во нејасна правна позиција и не се обезбедува на соодветен начин правото на децата на безбедно и ненасилно образование.

14. Листата на држави кои имаат политики против физичко казнување, но немаат законска забрана, може да ја најдете во публикацијата на Глобална иницијатива за укинување на сите форми на физичко казнување на децата (2015), Кон ненасилни училишта: забрана за сите форми на физичко насилство. Глобален извештај 2015, стр. 5

Трет дел: Корисни интернет страници и ресурси

Африкански комитет на експерти за правата и добросостојбата на детето (2011), Изјава за насилство над децата

<http://endcorporalpunishment.org/wp-content/uploads/key-docs/ACERWC-statement-on-VAC-2011-EN.pdf>

Спроведување дисциплина во училиница (Classroom Management Online)

<http://classroommanagementonline.com/index.html>

Комитет за правата на детето (2001), Општ коментар бр. 1 за „Целите на образованието“

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolNo=CRC%2fGC%2f2001%2f1&Lang=en

Комитет за правата на детето (2006), Општ коментар бр.8 во врска со „Правото за заштита од физичко казнување и други сурови или понижувачки форми на казнување (членови 19, 28(2) и 37, меѓу другите)“

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolNo=CRC%2fC%2fGC%2f8&Lang=en

Комитет за правата на детето (2011), Општ коментар бр.13 во врска со „Право на детето за ослободување од сите форми на насилство“

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolNo=CRC%2fC%2fGC%2f13&Lang=en

Совет на Европа, регионална кампања, „Дигнете рака против ќотекот!“ (Raise your hand against smacking!) www.coe.int/en/web/children/corporal-punishment

Совет на Европа (2007), Укинување на физичкото казнување на децата: Прашања и одговори (Abolishing corporal punishment of children: Questions and answers), Strasbourg: Council of Europe Publishing

<https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168046d05e>

Светот на образованието (Education World)

www.educationworld.com

Глобална кампања за образование (Global Campaign for Education)

www.campaignforeducation.org

Глобална иницијатива за укинување на сите форми на физичко казнување на децата (Global Initiative to End All Corporal Punishment of Children)

www.endcorporalpunishment.org

Глобална иницијатива за укинување на сите форми на физичко казнување на децата (2009), Забрана за физичко казнување на децата: Водич за законски реформи и други мерки (Prohibiting corporal punishment of children: A guide to legal reform and other measures)

<http://endcorporalpunishment.org/resources/resources-on-law-reform/legal-reform-handbook-2009/>

Глобална иницијатива за укинување на сите форми на физичко казнување на децата (2012), Ресурси за елиминирање на физичкото казнување во училиштата (Resources for eliminating corporal punishment in schools)

<http://endcorporalpunishment.org/resources/thematic-publications/resources-for-eliminating-corporal-punishment-in-schools/>

Глобална иницијатива за укинување на сите форми на физичко казнување на децата (2015), Кон ненасилни училишта: забрана за сите форми на физичко насилство. Глобален извештај 2015. (Towards non-violent schools: prohibiting all corporal punishment. Global report 2015)

<http://endcorporalpunishment.org/resources/thematic-publications/schools-report-2015/>

Глобално партнерство за ставање крај на насилството кон децата

www.end-violence.org

Gordon Training International

www.gordontraining.com

Интерамериканска комисија за човекови права (2009), Извештај за физичко казнување и човековите права на децата и адолесцентите (Report on corporal punishment and human rights of children and adolescents)

<http://endcorporalpunishment.org/wp-content/uploads/key-docs/IACHR-report-on-corporal-punishment-2009.pdf>

Учи без страв (Learn Without Fear)

<https://plan-uk.org/act-for-girls/about-because-i-am-a-girl/learn-without-fear>

Родители и наставници против насилство во образованието (Parents and Teachers Against Violence in Education)

www.nospank.net/books.htm

Иницијатива на Јужна Азија за укинување на насилството над децата, регионална кампања „Еднаква заштита за децата“ (South Asia Initiative to End Violence Against Children, regional campaign “Equal protection for children”)

www.saievac.org/cp

Агенда на Организацијата на обединетите нации за одржлив развој (United Nations Sustainable Development Agenda 2030)

<http://www.un.org/sustainabledevelopment/>

УНИЦЕФ (2001), Заштита на детето: дисциплина и насилство (Child protection: discipline and violence)

www.unicef.org/teachers/protection/violence.htm

УНИЦЕФ Канцеларија за истражувања „Innocenti“ (2015), Физичко казнување во училиштата: лонгитудинални податоци од Етиопија, Индија, Перу и Виетнам (Corporal Punishment in Schools: Longitudinal Evidence from Ethiopia, India, Peru and Viet Nam)

www.younglives.org.uk/sites/www.younglives.org.uk/files/Corporal%20Punishment%20in%20Schools.pdf

Време е да се стави крај на сите форми на физичко казнување на децата. Децата имаат право на почит и еднаква заштита од сите форми на насилство, веднаш!

Глобална иницијатива за укинување на сите форми на физичко казнување

Глобалната иницијатива за укинување на сите форми на физичко казнување се залага за универзална забрана и укинување на физичкото казнување и бесплатно нуди техничка помош и совети од секаков аспект за сите оние кои се заинтересирани за воведување реформи во законот.

www.endcorporalpunishment.org

info@endcorporalpunishment.org

www.twitter.com/Glencorpun

www.facebook.com/Glencorporalpunishment

Save the Children Шведска

Save the Children од Шведска се залага за забрана на физичкото казнување во сите средини. Во 1979 година, Save the Children Шведска придонесе за тоа Шведска да стане првата земја во светот која експлицитно го забрани физичкото казнување. Организацијата работи на актуелизирање на прашањето за забрана со закон и укинување на физичкото казнување и ставање на ова прашање на политичката агенда насекаде низ светот.

info@rb.se

www.raddabarnen.se

resourcecentre.savethechildren.net

GLOBAL INITIATIVE TO
**End All Corporal
Punishment of Children**

Save the Children